

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Qu. X. Vtrum in omni contemplatione Theologiæ mysticæ inveniatur
raptus; vel in omni raptu Theologia mystica?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

d'iem æternum invitare, qui est ultimus & principalis gradus Theologiæ mysticæ, de quo egimus in *Catena myst. quest. 24.* & de his omnibus aptius infra reddere se-mo.

Dicendum est tertio contemplationem DEI, illustratam superiori lumine, etiam pertinere ad Theologiam mysticam infusam: patet hoc, quia prædicta contemplatio fidei non amplius illustrata, sed nostro modo humano exercita est mystica Theologia acquisita, ut supra diximus; ergo sic illustrata lumine infuso, erit infusa.

Ad quem autem ex prædictis gradibus Theologiæ mysticæ debeat pertinere? poterat esse dubium. Mihi tamen videtur hoc ex dictis de contemplatione per negationem judicari debere. Cū enim contemplatio fidei contemplationem per negationem perficiat, ut ibi solet incipere, ubi illa jam desinit, & pro conceptu pure negativo substituitur conceptus ille confusus, quo DEUM præsentem, sed ut incomprehensibilem contemplamur, eodem modo ac illa per prædictos tres gradus debet ascendere: ita ut in principio, quādo incipit elevari ad contemplandum Deum purè ad primum gradum: cū verò jam mens affacta frequentius DEUM in caligine intuetur per fidem majori lumine perfusam, ad secundum: cū verò ad istum accedit nutritia illa experimentalis voluntas, & lumen actuale mentem clarius illuminans ad tertium gradum pertineat.

Nihil enim debet dari gradus Theologiæ mysticæ, quæ fides non comitetur, vel includatur nullus ita clarus & explicitus, qui fidei obcuritatem omnino effugiat. Præcipuè tamen tribuimus in *Catena myst. quest. 13.* contemplationi fidei elevari secundum gradum mysticæ Theologiæ, qui est contemplatio in caligine propter obcuritatem fidei; & tertium etiam gradum, quando adjuncta notitia experimentalis clarescit contemplatio, quam vis nunquam fidei aliqualem obscuritatem non sustineat. Videantur quæ ibi diximus, & Joan. & Joseph à IESU MARIA. B. P. Joan. à Cruce, Hieronym. Gratianus Antonius à Cruce, Thomas à IESU, aliique Auctores mystici, quos ibidem citavimus. Undermaner, solum illam contemplationem infusam, quæ est per affirmationem, ad rationem mysticam non pertinere.

QVAESTIO X.

Utrum in omni contemplatione Theologia mystica invenitur raptus, vel in omni raptu Theologia mystica?

IN quo raptus differat ab ecstasi, constat ex dictis in *Catena mystica* propos. 29. & 37. & amplius explicabitur infra in *quest. de divinis nominibus*. Unde etiam constat alios esse perfectos, alios imperfectos, activos, vel passivos. Quo supposito,

Ratio dubitandi potest esse, quia raptus sensum exteriorum ad imaginationem, est ad aliquam visionem imaginariam; visio autem imaginaria non potest compari cum Theologia mystica, à qua exulant omnes imagines. Deinde raptus sensum etiam interiorum ad intellectum fit ratione alicujus visionis intellectualis; visio autem intellectualis non potest esse de DEO extra visionem beatam, nisi sub aliqua forma rerum creaturarum, quod etiam pugnat cum Theologia mystica.

Thom. à Iesu Oper. Tom. II.

Si autem est alicujus rei creaturæ, putà Angeli, animæ, gratiæ, vel virtutis, &c. jam non est cognitio DEI, qui est objectum hujus Theologiæ. Denique in statu unionis habitualis, in qua exercetur perfectior gradus Theologiæ mysticæ, cessant omnes raptus, ut docet in *castello anime* S. M. N. Teresa mansione 7. cap. 3.

Nihilominus Doctores mystici, quos sequitur noster P. Philippus à SS. Trinitate in *summa hujus Theologiæ discursus proximalis* art. 8. dicunt, raptum adeo esse proprium hujus contemplationis, ut in supremo gradu nequeat de potentia ordinaria esse sine illo: ut hoc tamen suo ordine explicetur, Dicendum est primo, non omnes raptus imperfectos concurrere cum Theologia mystica infusa. Probat, quia oratio recollectionis, quietis, & ebrietatis inter raptus imperfectos numeratur, in quibus licet usus sensuum non deperdat omnino, manet tamen ira suspensus, ut difficulter anima utatur illis: constat autem ex dictis *quest. 7.* non dari ordinariè loquendo, contemplationem Theologiæ mysticæ infusæ in illis recollectionibus: licet frequenter inveniantur contemplatio Theologiæ mysticæ acquisitæ, ergo non semper hæc, vel illa inveniuntur in raptibus imperfectis.

Dicendum est secundò, in omni contemplatione Theologiæ mysticæ perfectæ, sive acquisitæ, sive infusæ saepe dari aliquem raptum saltem imperfectum. De acquisita patet experientia ordinaria; quod si fuerit perfectæ, ita attendit ad DEUM, ut oculos libenter claudat, & ad sensibilia non faciliè attendat, quod vocamus raptum imperfectum, saltem activum. E ratio est, quia in ista contemplatione etiam acquisita, quando est perfectæ, adeo intellectus in illa notitia confusa occupatur, ut nec ad reflectendum supra proprium actum debeat diverti, ut ex doctrina D. Dionysii diximus in *Catena myst. Carmelitana*. Intellectus autem ita attentus (quamvis ex propria industria) non potest simul ad sensibilia attendere; cū non possit simul intelligere plura, ut plura; unde sensus judice destituitur, vel actus suos non exercet; vel si exerceant, ut intellectum perturbent, tunc ille à contemplatione cessaret; cessante verò illa jam non procedit questio. Hoc de infusa à fortiori sequitur, ut ad minus cum aliquali raptu saltem imperfecto debeat inveniri.

De raptu autem perfecto dicendum est secundò, posse etiam dari sine contemplatione Theologiæ mysticæ. Quod probant rationes dubitandi. Theologiam tamen mysticam infusam & perfectam, ordinariè loquendo non inveniri sine illo. Hæc pars probatur primò, quia ista contemplatio perfectior est, quàm illa, quæ ad visionem, sive imaginariam, sive intellectualem consequitur: ergo non erit minus efficax ad retrahendas & suspendendas inferiores potentias. Probat secundò, quia tres gradus Theologiæ mysticæ supra numerati solè correspondere tribus gradibus unionis perfectæ, ut diximus in *Catena myst. quest. 30.* Quod ex eo probatur, nam imprimis tertius gradus Theologiæ mysticæ resultat ex ipsa unionis fruitiva & realis: secundus unionem affectivam inducit, eadem enim influentia doni Spiritus sancti, quæ intellectui communicatur ad contemplandum, simul influit in voluntatem, & ad ejus amorem & unionem ordinatur: & idem proportionem servata dicendum de primo. Sed gradus isti unionis ordinariè saltem loquendo, cum raptu inveniuntur, ergo, & gradus Theologiæ mysticæ.

R.

Mi.

Q V Æ S T I O X I.

Virum omnis contemplatio sit supernaturalis, & infusa: ac proinde ineptasit dicitur in infusam & acquisitam?

Quomodo naturale & supernaturale dicantur à natura, dicemus infra ad caput primū Theologie mysticæ. Nunc sufficit præponere aliquem actum naturalem, aut supernaturalem posse talem esse intrinsecè, enitativè, & absolute, vel solum extrinsecè, & secundum quid, vel secundum aliquem modum.

Ratio ergo dubitandi est, quia missa contemplatione Philosophorum gen. illam) illa, quam dicimus Christianam, semper est supernaturalis, quia vel est actus proprius elicitus ab habitu fidei, qualis est gradus ultimus, & perfectus illius, quam dicimus contemplationem mysticæ Theologie acquisitæ, vel est elicitus à charitate, aut Religione infusa: quamvis enim charitas & Religio sint in voluntate, & contemplatio in intellectu, quando talis contemplatio non elicitur immediate ab aliquo habitu intellectu, sed ab ipsa potentia dicitur esse elicitivè ab habitu imperantis, seu applicante intellectum ad contemplandum, nimirum charitate, aut religione, ut docet B.ñez, & alii Thomistæ, quas sequuntur nostri Salmaticenses To. 3. sui curs. Theologie in 1.2. tract. 12. disp. 2. dub. 1. n. 8. Sed actus elicitus ab habitu supernaturali est enitativè supernaturalis, ergo omnis contemplatio Christiana talis erit.

Hoc autem admisso sequitur, quod etiam dicenda sit: contemplatio infusa: siquidem procedit ab habitu infuso, indiget auxilio supernaturali & infuso, ergo non est apta & congrua divisio in contemplationem acquisitam & infusam, seu naturalem & supernaturalem, cum non sit in membris opposita, sed etiam illa, quam dicimus acquisitam, supernaturalis est & infusa.

Nihilominus reunendus est communis modus loquendi Mysticorum, qui valde diversas contemplationes sub his nominibus inculcant. Ut videre est apud nost. Thomam à JESU de contempl. lib. 1. cap. 2. nostrumque Philippum à SS. Trinitate in summa mystica Theologie part. 2. tract. 1. disc. 2. art. 2. Dicendum ergo est primò, aptam & congruam esse prædictam divisionem, ita ut nomine acquisitæ intelligatur illa, quæ nec sit supernaturalis quoad entitatem, nec naturalis quoad modum: & nomine supernaturalis illa, quæ est semper supernaturalis tam quoad entitatem, quam quoad modum. Probatur & explicatur, quia non omnis contemplatio acquisita etiam Christianorum est enitativè & simpliciter supernaturalis, & quamvis aliqua talis sit, non est supernaturalis quoad modum: sed illa, quam dicimus infusam, semper est supernaturalis quoad substantiam, & quoad modum: ergo ne sit æquivocatio in istis contemplationibus, congruè nominatur absolute una acquisita, & altera supernaturalis.

Consequentia debet admitti, satis enim distinguuntur, naturalis saltem quoad modum à supernaturali etiam quoad modum: & supposita notitia terminorum, hoc intelligitur per nomen acquisita, & supernaturali, vel infusa. Major quoad primam partem patebit ex solutione argumenti. Quoad secundam explicatur, quia omnis con-

Minor hujus probationis non potest efficacius suaderi, quam fidelissima experientia Seraphicæ Matris nostræ, quæ adeo sibi invicem sociati raptum, & unionem experiebatur, ut sæpe sub nomine unionis raptum significet, ut advertit nost. ven. Pater Hieronymus Gratianus in dilucidario spirit. 2. part. c. 1. Quod tamen intelligendum est de unionem infusa, & perfectâ, qualis est in tribus illis gradibus. Imo addit ipse lib. 1. cap. 5. raptum appellari à S. Matre Theologiam mysticam, quatenus in eo reperitur & exercetur altissima, & obscura DEI cognitio. Unde colligitur saltem frequentius, & ordinariè ista tria, scilicet, unionem, Theologiam mysticam, & raptum sibi invicem associari. Facietur tamen ipsa aliquando ab ista suspensione potentias inferiores extricari cum magna animi contemplantis afflictione & pena.

Deinde discurrendo per singulos gradus eadem minor suadet ex ejusdem doctrina. Primam enim unionis perfectæ gradum, quem appellat visitationem sponsi, inter suspensiones enumerat Tomo primo Epistolæ Epistol. 2. & licet non sit tam violenta, quam raptus ille, quem hispanicè vocat arrobamiento, affert tamen mansionem 5. castelli animæ, cap. 1. majorem esse, quam in oratione quietis, quia brevissima illa hora, qua durat, non potest sensibus uti. Secundam autem, quem sponsalia vocat, cum frequenter, & magno raptu fieri facietur eadem mansionem 5. cap. 4. Unde nomen unionis ec-

statuà locuta est. Tertium denique, in quo matrimonium celebratur, & in quo solet exerceri summa perfectus gradus Theologie mysticæ, miratur quidem mansionem 7. cap. 3. jam suaviter, & sine raptu exerceri, nisi raro; & aibi addit se loqui de raptu quoad solitam violentiam, atque membrorum mortificationem, non tamen quoad alios effectus. Ubi advertendum est, hic agere de statu unionis habitualis, in quo etiam acquisitæ raptus dicitur inveniri, non vero de unionem actuali, quando simul cum habitu jungitur aliquando, de quo tempore intelligendam puta illam exceptionem nisi raro, in qua raptus totalis & perfectissimos experiebatur, tunc enim altissimam Theologiam mysticam hujus tertii gradus exerceri credendum est.

Ad rationes dubitandi, in quantum videntur militare contra nostram sententiam, responderetur, nos etiam ingenuè fateri, non consistere Theologiam mysticam in ipsis visionibus, sive imaginariis, sive intellectualibus, nec in contemplatione earum, sed in contemplatione Theologie mysticæ infusæ dari raptum perfectum ordinariè loquendo, sive illa præcedat, sive subsequatur ad prædictas visiones, quæ non necessitati illi adveniunt. Si autem dum intellectus sic in obscuro DEUM contemplatur, prædictæ visiones se ingerant, interruptur contemplatio, vel mutatur in alteram affirmativam, sub qua præcedens raptus potest continuari. Ad ultimam instantiam de supremo gradu Theologie mysticæ, patet responsio ex 5. præcedenti.

Respond. ad rationes supra propositas.

